

Familier i sårbare situationer

Tak til familierne for jeres åbenhed. Tak for at lukke os ind i jeres hjem og hverdag som småbørnsfamilie og fortælle om jeres oplevelser og erfaringer - på godt og ondt.

Tak til fagpersonerne for at dele jeres viden og erfaring med os, og for at hjælpe med at skabe kontakt til en stor del af de familier, som har været med i undersøgelsen.

Tak til Egmont Fonden for at støtte denne undersøgelse og dermed bidrage til mere indsigt i småbørnsfamilier i sårbare situationer, og for jeres sparring undervejs.

EGMONT
Fonden

Indhold

1. Baggrund og formål	s. 4
2. Metode	s. 5
3. Hovedpointer	s. 9
4. Indsigter	s. 10
5. Om Maple	S. 24

Baggrund og formål

De første 1.000 dage er afgørende for et lille barns liv, trivsel og udvikling. Hvis man inden for de første 1.000 dage får støttet og hjulpet især udsatte og sårbare familier, kan det betyde en markant forskel i resten af opvæksten.

En række organisationer og kommuner har udviklet indsatser, som er målrettet forældre, der vurderes at have et støttebehov i livet som småbørnsfamilie. Men erfaringer viser, at en del af forældrene er svære at nå og kun sjældent eller aldrig tager imod støtten. Derudover er der en del familier, der har et støttebehov, men som kan være svære at opspore, og som derfor slet ikke bliver tilbudt støtte.

Formålet med denne undersøgelse er at skabe indsigt i småbørnsfamilier med støttebehov - fra graviditet til barnets første 1.000 dage. Maples antropologer har gennem sommeren 2018 besøgt familierne og brugt antropologiske metoder til at få indsigt i deres hverdag og situation. Vi ønsker at vise familiernes perspektiv og at skildre deres oplevelse af familiens situation, behov og udfordringer samt hvilke barrierer og motivationer, de oplever for at blive tilbudt og tage imod støtte.

Målgruppen for undersøgelsen er hvad vi kalder gråzone-familier. Det vil sige, at det ikke er familier i meget udsatte situationer med f.eks. massive misbrugsproblemer eller tunge, komplekse sociale og/eller sygdomsmæssige problemstillinger. Det er familier, der selv har oplevet et støttebehov eller hvor fagpersoner har vurderet, at en tidlig støtte vil være gavnlig for forældrene og barnet.

Note: Alle navne der optræder i denne rapport og i anden formidling af undersøgelsen 'Familier i sårbare situationer' er pseudonymer og informanterne har givet samtykke til brug af det viste materiale.

Den nye viden skal bidrage til at offentlige og civilsamfundsindsatser, der er rettet mod småbørnsfamilier i sårbare situationer, bliver bedre til at nå forældrene, og derigennem skabe de bedste rammer for børnene.

Undersøgelsen er støttet af Egmont Fonden og er en del af et større fokusområde, der handler om at gøre en forskel for de små børn. Resultaterne skal bidrage til at opfylde Småbørnsløftets mål om: "at de første 1.000 dage af alle børns liv er præget af tryghed og stimulering, så de lige fra fødslen trives og får alsidige muligheder for at lære og udvikle sig."

Undersøgelsen har resulteret i tre hovedindsigter samt tre tilhørende små film med klip fra besøg hos og samtalerne med familierne. Film og pdf-version af denne rapport kan findes på Maples hjemmeside: www.maplecph.com.

Metode

Interview med fagpersoner

Indledningsvist har antropologer fra Maple mødt 20 fagpersoner indenfor småbørnsområdet (jordemødre, sundhedsplejersker, pædagoger, socialrådgivere, psykologer og NGO-medarbejdere). Vi har mødt fagpersonerne på deres arbejdsplads, hvor de har vist os deres dagligdag og fortalt om hvad der har betydning i mødet med småbørnsfamilier. Fagpersonerne har tegnet typiske forløb omkring småbørnsfamilier med støttebehov, herunder de væsentligste milepæle og udfordringer. Det har givet indsigt i hvilke behov og udfordringer fagpersonerne oplever i relationen til familierne. På den måde har interviewene været med til dels at skærpe målgruppen 'gråzone-familier' og hvad det indebærer og dels at kvalificere fokus i forhold til det efterfølgende feltarbejde blandt familierne.

Feltarbejde blandt familier

Maple har lavet feltarbejde blandt 30 småbørnsfamilier i hele landet. Familierne har enten modtaget støtte, har ikke taget imod støtte eller er ikke blevet tilbudt støtte til trods for et oplevet behov. På den måde har vi opnået indsigt i forskellige oplevelser i forhold til støttetilbud, herunder barrierer og motivationer for at tage imod.

Vi har skabt kontakt til familierne via fagpersonerne fra de indledende interview, og de har uddelt breve og hængt opslag op på vegne af os. Derudover har vi sendt opslag ud i online grupper og fora for gravide og småbørnsforældre.

Dybdeinterview og observationer

Feltarbejdet blandt småbørnsfamilierne er foregået i familiernes hjem for at få indblik i deres hverdag, familieliv, rutiner, behov og udfordringer. Vi har lavet dybdeinterview, hvor vi har stillet åbne spørgsmål omkring det at blive forældre - fra egen opvækst til tanker om selv at blive forældre, graviditet, fødsel, tiden som nybagt familie og familielivet med et eller flere børn - og hvilke følelser og reaktioner, de har oplevet undervejs. Derudover har vi hørt om deres oplevelse af relationen og kontakten til fagpersoner, og bedt dem beskrive hvad der har betydning i forbindelse med at blive tilbudt og tage imod støtte.

For at åbne op for andre udtryksformer end det talte ord har vi også inkluderet metoder som tegneøvelser og digital etnografi.

Tegneøvelser

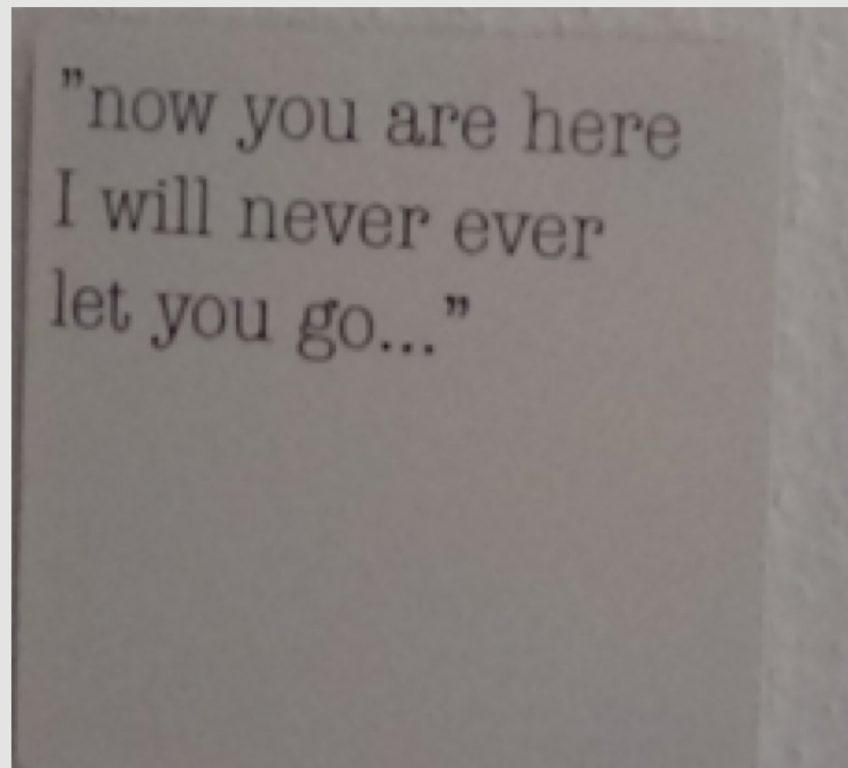
Vi har bedt familierne om at tegne situationen, hvor de blev tilbudt støtte eller oplevede et behov for støtte. Vi har brugt tegnepapir og fedtfarver og introduceret øvelsen med følgende spørgsmål: "Hvad var situationen for jer som familie? Hvilke følelser, tanker og reaktioner oplevede du? Både ift. jer som familie og ift. støtten 'udefra'?" I cirka 5-10 minutter har forældrene tegnet uden forstyrrelser, og derefter har vi talt om tegningen og hvad de forskellige elementer betyder.

Digital etnografi

Vi har udført digital etnografi, hvor forældrene har taget billeder fra deres hverdag og sendt til os. Billederne er taget efter følgende temaer: "udfordringer i hverdagen", "en god dag i familien" og "en god oplevelse med en fagperson (f.eks. sundhedsplejersken, jordemoderen eller en vuggestuepædagog)". Herefter har vi talt med forældrene om, hvad billederne viser og betyder.

Susan har valgt at få barn via en donor, og er efter flere år med fertilitetsbehandling nu gravid. Da vi besøgte Susan var hun gravid i 5. måned og billedet viser baby start-pakker som hun henter alle de steder hun kan. For Susan viser sårbarheden sig i bekymringer om, hvordan hun skal klare at få barnet alene og hvordan fremtiden bliver som alenemor uden det store netværk. Hun oplever et stærkt behov for støtte - både praktisk, følelsesmæssig og økonomisk støtte - men hun ved ikke, hvor hun skal finde den.

Sara og hendes mand har gennem mange år forsøgt at få børn via adoption og fertilitetsbehandling. Det er lykkedes at få en datter, som ved tidspunktet for vores besøg var 5 måneder. Til billedet som hænger i datterens værelse siger Sara: "Jeg synes det er lidt tacky, men samtidig beskriver det den måde, jeg følte, da jeg blev gravid." Ønsket om at få barn har været så stort, at Sara nu forsøger at bearbejde frygten for at miste sin datter. Det har været vanskeligt at finde den rette støtte, og Sara har for eksempel oplevet ikke at passe ind i en gruppe for mødre med efterfødselsreaktion.

Parret Karen og Mikkel har tegnet deres oplevelse af at tage imod støtte. Karen fortæller om tegningen til venstre: "Jeg startede med at tegne et lille hjerte [...] det der med, at det er ikke kommunalt, altså det er frivilligt arbejde. Og der er ikke nogen, der kommer og dømmes. Det er bare for, at de kommer og hjælper. Jeg elsker, at hun kommer. Hun er her de der to timer, jeg har nogen at snakke med [...] Sol, glæde. Jeg tænker sådan frihed, også med det vand der."

Beate har tegnet oplevelsen af forløbet hos sin nuværende jordemoder: "Idet hun tilbyder hjælpen og ser, at jeg reelt har brug for lidt hjælp og ser mig, så er der noget varme omkring det. At det er okay, og hun tager hånd omkring mig. (...) Og så har jeg skrevet "mit", og jeg har gjort det med symbolikken omkring det blå, fordi der er ro på. Roen omkring at det er mit og ikke andres forløb. Jeg skal ikke i nogen kasser. Man kan hurtigt ryge derhen af, men jeg har allerede nu sat min mur op, og det er okay – der er varmen og krammet, det er helt okay, at jeg vælger at gøre sådan her."

Rie har sendt dette billede, som viser 'En god dag i familien.' Til billedet forklarer hun: "Det her er en af de mange gode dage i familien. Vi hygger os og drengene er glade. Drengene hoppede i vandpytter og vi var i Bilka og hilse på den store bamse."

Beate har sendt dette billede, der viser 'En oplevelse med en fagperson,' hun forklarer: "Det er onsdag, cykeltur ind til Riget for at blive tjekket ift. vækst og dannelse af antistoffer. Alt var fint. Men det er altid lidt spændende. De er søde og rare derinde. Jeg kan se, at det er presset, men de presser ikke mig."

Hovedpointer

Helt overordnet set viser undersøgelsen, at det ikke er indholdet i tilbud og støttemuligheder til familierne, der udgør en barriere for at støtten når familierne. Derimod handler de væsentlige barrierer dels om, hvordan sårbarhed opfattes - både i systemets strukturer, blandt fagpersoner og hos familierne selv - og dels om kommunikationen omkring støtte. Undersøgelsen er mundet ud i tre hovedindsigter, der er ridset kort op herunder og uddybes på de følgende sider.

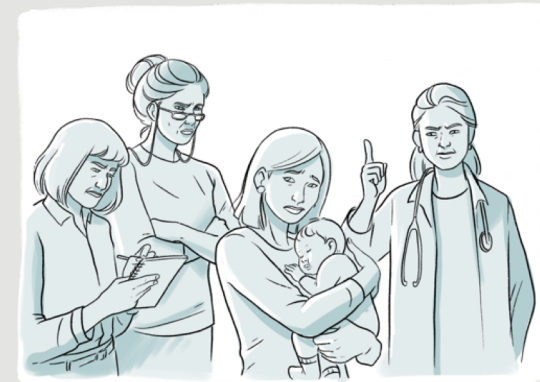
1: Situationen er sårbar

Det er i sig selv en sårbar situation at blive forældre, men for nogle familier viser skiftet sig at være særligt svært. Sårbarhed skal anskues som noget periodisk, ikke en permanent tilstand. Familier i sårbare situationer er ofte vanskelige at kategorisere, og både familier og fagpersoner oplever at skulle vente på, at situationen bliver alvorlig nok - derfor kan det være en udfordring at tilbyde/modtage den rette støtte til rette tid.

2: Erkendelse er svær

Forestillinger om familieliv og egen formåen stemmer ikke altid overens med virkeligheden og kan ende i større eller mindre kriser. For forældrene kan det være svært at erkende behovet for støtte og at tage imod - på grund af et stærkt ønske om at føle sig normal og som gode forældre. På den måde er støtte af mange forældre omgærdet af tabu, og de giver f.eks. udtryk for ikke at kunne genkende sig i tilbuddene eller at andre familier har mere brug for støtten end dem.

3: Frygten for konsekvenser

Den gode relation mellem familier og fagpersoner er altafgørende for, at støtte kan blive vellykket. Relationen er skrøbelig og udfordres især, når familierne oplever skjulte agendaer, overvågning og formynderi. Mistillid gør, at forældrene frygter for konsekvenserne ved at åbne op for fagpersoner - og den ultimative frygt er at få fjernet barnet. På den måde udgør frygten for konsekvenser en barriere for ærlighed om familiens situation - og dermed også en barriere for støtte.

Indsigt 1: Situationen er sårbar

Indsigt 1: Situationen er sårbar

Både familier og fagpersoner giver udtryk for, at det at blive forældre i sig selv er en sårbar situation. Det er en livsomvæltning at blive forældre, og det kan være et svært skifte. Sårbarhed er noget alle familier oplever på forskellige tidspunkter i livet. Derfor skal det ansues som noget periodisk og ikke en permanent tilstand - det er en sårbar situation og dermed noget familier kan bevæge sig videre fra.

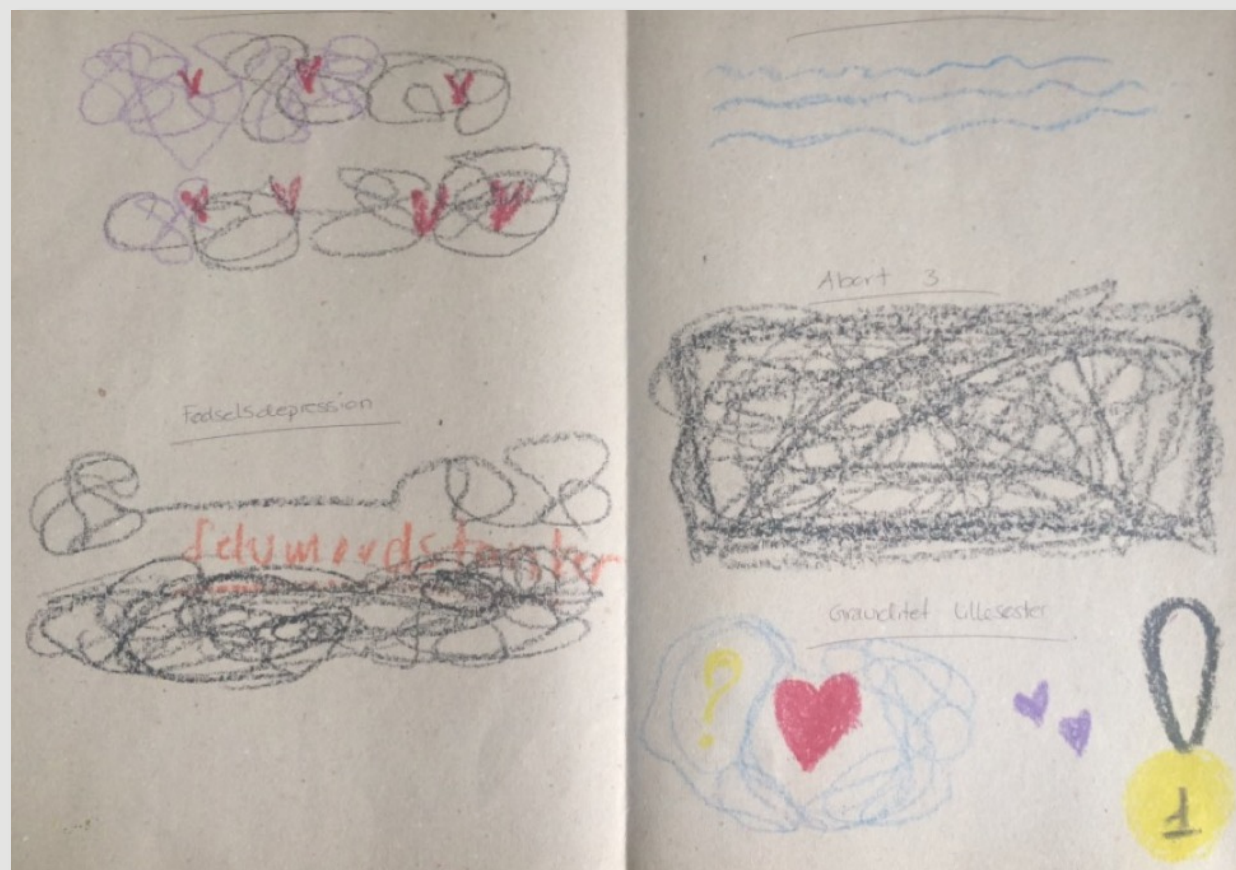
Familierne i sårbare situationer - de såkaldte gråzone-familier - spænder vidt, og de er en gruppe med mange nuancer og forskellige behov og udfordringer ift. at blive tilbudt og modtage støtte. Fælles for familierne er, at overgangen til familielivet viser sig at være særlig vanskelig og sårbar.

I den tidlige opsporing er der en særlig opmærksomhed fra fagpersonernes side på forældre, der allerede optræder i systemet. Det kan f.eks. være på grund af sygdomshistorik, egen opvækst med anbringelse eller journal hos myndighederne, flygtningestatus, længerevarende arbejdsløshed eller bopæl i et udsat boligområde. Her er der mekanismer til at få øje på sårbarheden - det kan kaldes 'journaliseret' sårbarhed. Familier, der derimod ikke er kendt af systemet, er sværere at få øje på og går lettere under radaren i den tidlige opsporing. Her har undersøgelsen vist, at f.eks. fædre, alenemødre og ressourcestærke forældre er særlige risikogrupper.

Fælles for alle familierne er, at de ønsker at blive mødt 'hvor de er'. Det vil sige at blive set og forstået i deres nuværende situation som en familie. Når forældrene oplever at blive mødt med forudindtagethed udgør det en barriere for at tage imod støtte. Det kan være en ung mor, der ikke vil dømmes på sin fortid med anbringelser i egen opvækst eller et umiddelbart ressourcestærkt par med gode jobs og et flot hjem, der har behov for anerkendelse af deres sårbarhed og brug for støtte i skiftet til at blive en familie.

Familierne er ofte svære at rubricere i forhold til de nuværende muligheder for støtte og tilbud; nogle sårbarheder kan være svære at få øje på og andre passer ikke i de eksisterende støtte-kategorier. Både familier og fagpersoner oplever at vente på, at familien kan 'puttes i en kasse', og derfor er der risiko for, at familierne ikke tilbydes den rette støtte i tide.

Indsigt 1: Situationen er sårbar

Dette er en tegning fra Zenia. Øverst i venstre hjørne har hun tegnet graviditeten med sit første barn. Det var en lykkelig tid. Så kommer barnet, og Zenia får en voldsom fødselsdepression, det bliver sort og hun har selvmordstanker. Zenia kommer efter lang tid uden støtte ud af mørket ved hjælp af støtte fra et team til særligt sårbare. Der går nogle år, hvor de blå bølger viser, at det var roligt vand. Så vil Zenia og hendes kæreste gerne have barn igen, men oplever tre aborter, hvor det hele igen bliver sort. Nu er Zenia gravid igen og halvvejs mod termin. Her har hun tegnet, at hun begynder at mærke glæden og begynder at tro på, at det denne gang vil lykkes.

Indsigt 1: Situationen er sårbar

Julie er 21 år og bor sammen med sin kæreste og lille datter på knap en måned. Julie har været anbragt fra hun var 11 år og beskriver, at hun har oplevet mange svigt gennem sin opvækst. Julie har tegnet forløbet under sin graviditet og til kort efter datterens fødsel. På grund af Julies historik blev der oprettet en børnefaglig undersøgelse til den første jordemodersamtale i Julies graviditet. Julie fortæller: "Jeg har forsøgt at tegne mine følelser. Dengang underretningen kom på tale (rød farve), til at starte med var jeg så vred. Jeg kunne ikke komme ud af den følelse. Min kontaktperson får mig talt lidt til fornuft (orange farve). Da jeg så var færdig med at være vred blev jeg fuldstændig opgivende (sort farve). Jeg vidste ikke hvad det indebar - skal vi for eksempel på mor-barn-hjem? Det har jeg bare ikke lyst til. Vi kan godt! Så kom jeg lidt ud af den sorte følelse, men vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. (...) Og så endte vi med afgørelsen, det er så den grønne. Det har været en lang proces og det har været hårdt. Men nu fylder den bare (grøn farve), og det er bare mega godt. Vi er høje på lykke."

Indsigt 1: Situationen er sårbar

"Sundhedssystemet, som jeg har oplevet det, har svært ved at se nuancer. De vil meget hurtigt gerne ned i kasser,"

Maja

"Jeg kunne godt have tænkt mig, at vi havde haft tid (hos jordemoderen) til at tale noget mere. Jeg følte mig meget alene. Jeg synes egentlig, at man er meget alene. Jeg ved ikke hvad jeg havde forventet. Men jeg blev også overrasket over, at man kun fik to scanninger. Jeg kom til først til jordemoder i marts, og der tror jeg, at jeg var 32 uger henne. Det var spare-tider, fik jeg et brev om i min e-boks. Det var første gang, jeg fik en at tale med. Og der var ikke engang tid til at tale sammen,"

Jannie

"Jeg har altid gerne ville have haft børn. Men mit liv har bare altid været rent kaos (...)
De læste både mine papirer og faderens papirer. Og de er jo ikke særlig gode. Så selvfølgelig kommer vi ind til en samtale, og der tænker jeg, at de vil tage mit barn fra mig. Og så ringede de til mig bagefter og sagde, at der ikke var noget at komme efter i sagen, og at de ville lukke det med det samme (...). Der var en (sundhedsplejerske) som kendte alt til min familie og var meget dømmende og snakkede om aflastningsfamilie, fordi jeg selv havde haft det... Hun så mig fra det hun kendte før og ikke som den mor jeg er i dag,"

Rie

Indsigt 2: Erkendelsen er svær

Indsigt 2: Erkendelsen er svær

For forældrene er drømmen om 'det gode familieliv' stærk. Det handler om at give sine børn den trygge opvækst, som man selv har eller ikke har oplevet og om forestillinger om hvor godt familielivet vil være. For mange af familierne i sårbare situationer stemmer drømmen dog ikke overens med oplevelsen af at blive forældre. Skiftet til at blive forældre beskrives som overvældende, stressende, kaotisk og ensomt, og kan ende i større eller mindre kriser.

Mange af forældrene føler sig utilstrækkelige og som dårlige forældre – ofte fordi de har en opfattelse af, at forældreskab er en naturlighed: en opgave og rolle de bør kunne klare.

Derfor opfatter forældrene støtte som noget ekstra og unormalt, og for mange er behovet for støtte et tabu. Det betyder, at det kan være en svær erkendelse, at man som familie har brug for hjælp. Mange forældre beskriver en indre kamp, der dels handler om erkendelsen, men også om frygten for at blive 'stemplet' af omverdenen som svag eller som en dårlig mor eller far.

Blandt familierne er der forskellige forbehold og barrierer i forhold til at tage imod støtte. Nogle forældre giver eksempelvis udtryk for, at de gerne vil lægge en fortid med megen kontakt til myndighederne bag sig og derfor har svært ved at tage imod støtte nu hvor de selv er blevet forældre. En stor gruppe af forældrene har svært ved at komme overens med, at de er 'nogle af dem,' som har brug for hjælp og tænker for eksempel, at andre familier nok har mere brug for hjælpen end de har. Det gælder for nogle forældre især den frivillige støtte, fordi de oplever det som stort, at en privatperson vil komme et par timer hver uge og hjælpe dem.

Andre har svært ved at genkende sig selv i målgruppen for den støtte, de bliver tilbudt. For eksempel at deltage i en gruppe for fædre, der har haft det svært, at skulle være tilknyttet et 'blåt team' eller være i et psykologforløb for særligt sårbare.

Dog længes familierne i sårbare situationer efter at kunne spejle sig i andre familier med lignende behov og udfordringer. Når forældrene er blevet en del af et støttilbud beskriver mange det som befriende og trygt, for eksempel at kunne dele erfaringer, tanker og følelser med andre forældre og at kunne læne sig opad kompetente fagpersoner.

Under vores besøg var Jarls kæreste gravid i 8. måned, og Jarl har tegnet sin oplevelse af at være med i en gruppe for kommende forældre. Han fortæller om sin tegning: "Så møder vi jo også andre, der står i samme situation, men med nogle helt andre bekymringer end vi har. Men det har været pisse givtigt for at sige det mildt. Man kommer ud af den der boks og ensporede tankegang, man har om tingene. (...) Og så det med, at vi også kan spejle os i andre. Særligt med de mænd, der er der, vi forstår jo ikke en skid, os mænd, men så kan vi spejle os i hinanden omkring det."

Indsigt 2: Erkendelsen er svær

"Jeg havde bare ikke den der følelse af at lykkes, men jeg følte bare et ansvar, som holdt mig tilbage fra at gøre dumme ting,"

Mikkel

"Min baby havde læst bogen, sat ild til den og begravet den i havet. Jeg var så mega stresset i mit hoved over, at han ikke ville gøre som der stod i bøgerne,"

Mona

"Jeg syntes jo egentlig, det var sådan lidt. Altså. Jeg synes egentlig, at vi havde godt styr på vores liv... Jeg ved ikke, om man kan sige et nederlag, men jeg tænkte nok sådan lidt, at jeg vil ikke kategoriseres som én, der skal have hjælp i relation til det at få et barn. Det kan simpelthen ikke være rigtigt. Det vil jeg ligesom ikke finde mig i. Jeg har en høj uddannelse, jeg har et job, hvor der er et stort ansvar, og så skal jeg sgu ned og snakke med en for at finde ud af, hvordan jeg skaber, hvordan jeg kommer over det at få et barn (...). "Når jeg tænkte på at blive far, så var det sådan noget med, så skal vi spille fodbold,"

Jeppe

"Det er ens første barn og der er ingen opskrift. Det havde været godt for mig at få de værktøjer (til rutiner og rytmer i hverdagen) noget før. Det var faktisk en ret vild omvæltning til det gode,"

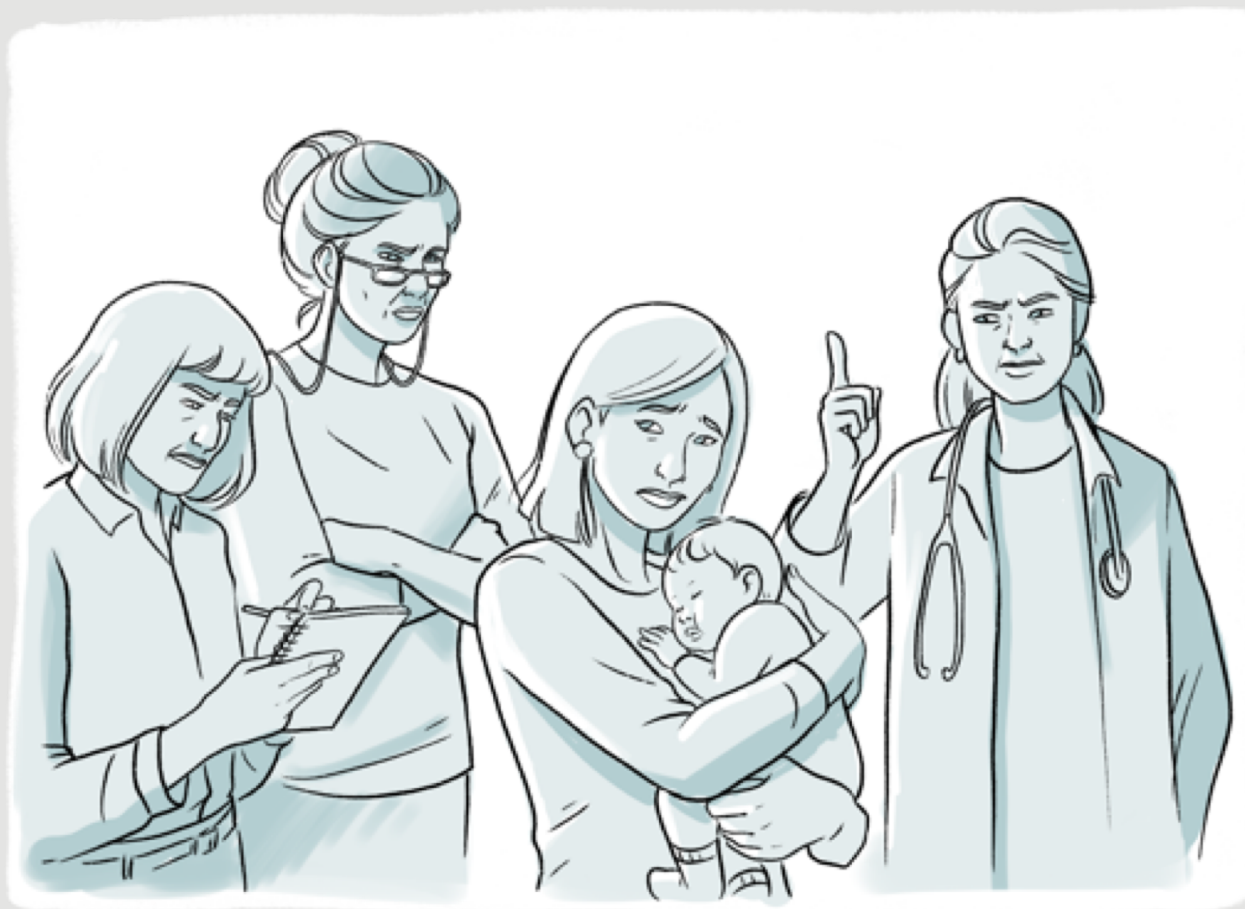
Karen

Indsigt 2: Erkendelsen er svær

Maja forklarer, hvad hun har tegnet: "Jeg synes egentlig, at den der ildebrand, den startede nærmest, fra da han kom. Det blev slået i stykker, hele den illusion om det hyggelige, som vi havde talt om. Jeg var helt ensom. Jeg troede, at jeg kunne ændre det. At jeg kunne gøre et eller andet, så jeg kunne slukke for det der, vi ikke kunne kontrollere. (Maja kommer i reflux-gruppe) Jeg kan huske, at der var en, der sagde, at hun havde stået ude på altanen og haft lyst til at springe ud. Hun var alene med sit barn. Og hun havde lyst til at springe ud fra altanen. Det tænker jeg stadig på, at det var så vildt, at hun sagde det højt, i den gruppe der. For mig var det en lettelse."

Indsigt 3: Frygten for konsekvenser

Indsigt 3: Frygten for konsekvenser

Relationen mellem fagpersoner og familier er essentiel for både opsporing og for at kunne tilbyde den rette støtte til familier i sårbare situationer. Den gode relation kendetegnes for både familier og fagpersoner ved blandt andet rummelighed, ærlighed og "at have nogen på ens side." For en del af familierne fungerer nogle af fagpersonerne desuden som en pålidelig og tryk kilde til fakta og viden omkring graviditet og børn.

Fagpersonerne er bevidste om deres dobbeltrolle, hvor de på den ene side er forældrenes allierede, men på den anden side har barnets tarv som højeste prioritet. Derfor er der stort fokus på at balancere denne dobbeltrolle ift. familierne, og her hersker der en opfattelse af, at særligt jordemødre og sundhedsplejersker går fri af at blive opfattet som en del af myndighederne.

Men forældrene er meget opmærksomme og ofte på vagt overfor alle fagpersoner. Når familierne oplever en skjult agenda, overvågning og formynderi, opstår der mistillid og utryghed i relationen. Det kan f.eks. være en oplevelse af, at fagpersoner påtager sig rollen som de 'rigtige voksne', når de kommer ind i hjemmet og roser for almindelig rengøring eller når fagpersonerne på eget initiativ har lavet et ugeskema med opgaver og opfølgning fra fagpersonens side. Mistilliden opstår også, når forældrene oplever, at fagpersoner giver diktater fremfor vejledning f.eks. omkring amning og børneopdragelse. Når forældrene oplever tvivl eller uklarhed om årsagen til ekstra støtte, så skaber det også utryghed. For eksempel når en mor tilfældigvis via sin mødregruppe opdager, at hun får ekstra besøg fra sundhedsplejersken - her bliver hun på vagt og bekymret for, om der bliver holdt særligt øje med deres familie og hvorfor.

Derudover er et gennemgående træk for de fleste af familierne en frygt for, hvad der bliver noteret i journalen om deres barn eller dem som forældre. Forældrene frygter, at journalen vil følge dem og deres barn videre i livet og at de potentielt altid vil være i 'kommunens sorte bog'.

Familierne frygter konsekvenserne ved at åbne op for fagpersonerne - og den ultimative frygt er, at barnet fjernes. Derfor bliver familierne meget opmærksomme på, hvad de skal og kan dele. På den måde opstår der en barriere for ærlighed og åbenhed om familiernes situation og egentlige behov for støtte - og dermed bliver det også en barriere for tidlig opsporing og muligheden for, at fagpersonerne kan tilbyde familierne den rette støtte til rette tid.

Indsigt 3: Frygten for konsekvenser

"Man vil jo også gerne have et normalt forløb, hvor der ikke skal være en eller anden OBS over vores hus,"

Jeppe

"På vej ud af døren så sagde jeg 'nu ses vi jo nok først, når hun er de der 3 måneder.' Og så siger sundhedsplejersken, 'argh, jeg kommer lige om en måned igen.' Og så tænkte jeg, hvorfor fanden gør hun det? For det går da så godt,"

Maja

Vuggestuen skal ikke vide, at jeg er bipolar. For jeg har oplevet, ja jeg ved ikke hvad det er. Folk er dømmende og jeg vil ikke være den psykisk syge mor. Jeg vil bare blive set som hans mor,"

Bojana

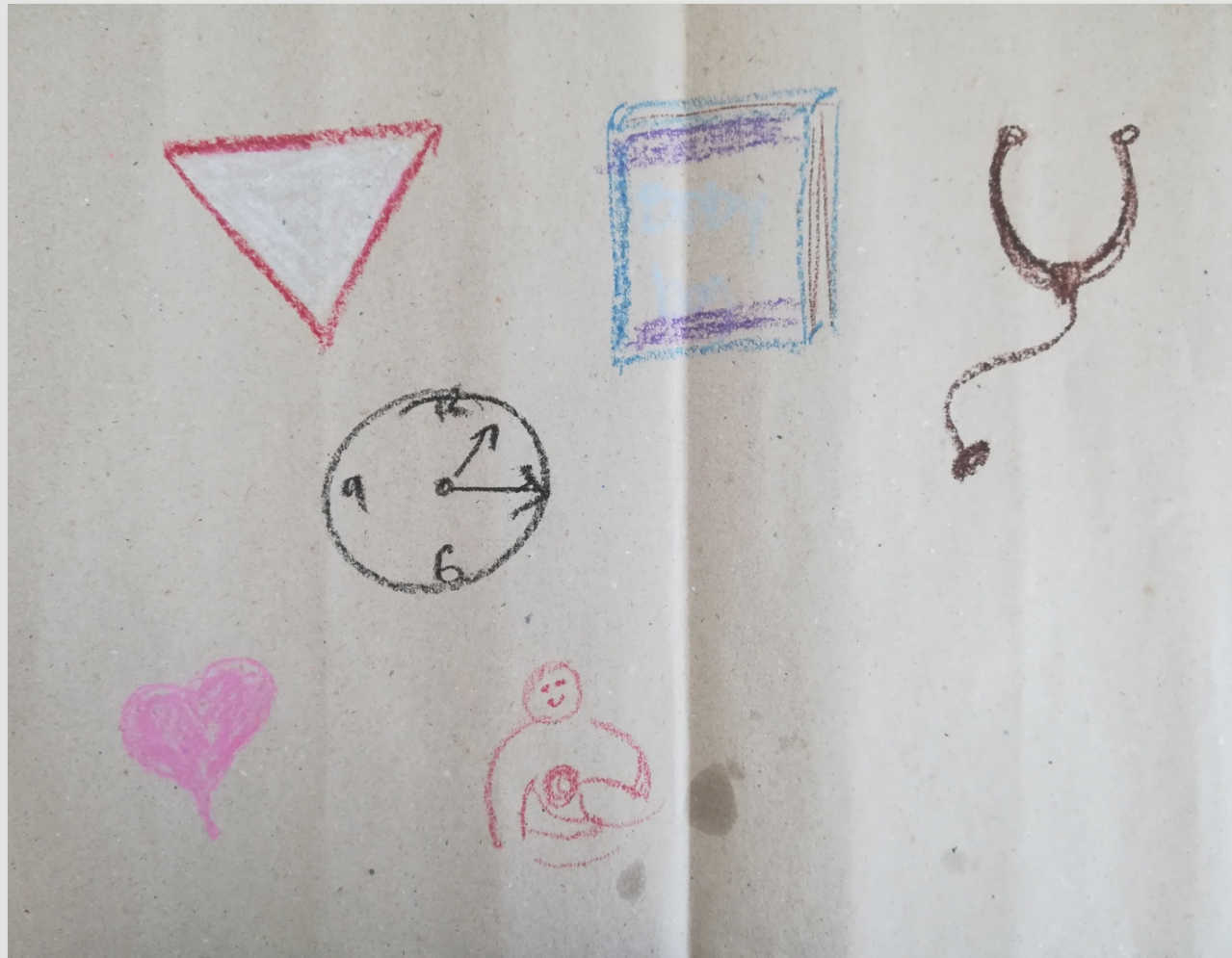
"Jeg troede vitterligt, at jeg skulle gøre det sundhedsplejersken sagde. Jeg troede faktisk hun kom for at tjekke, om jeg gjorde det ordentligt. Om jeg var i stand til at passe mit barn,"

Mona

"Så kan hun finde på at komme med den der, 'neeej, hvor er her fint! Hold da op, hvor har du nået meget' – Det er ligesom om hun taler til mig, som om jeg er et barn, der lige har ryddet op på værelset,"

Sissel

Indsigt 3: Frygten for konsekvenser

Mona har tegnet sin oplevelse af mødet med fagpersoner: "Jeg har tegnet en advarselstrekanth i forhold til at være opmærksom på, at der kan være en agenda som ikke nødvendigvis stemmer overens med mine ønsker (...) Mere sådan, 'prøv at huske dig selv, det er jo ikke lov det, de kommer med. Anbefalinger er anbefalinger, det er ikke lov.'"

OM MAPLE

Maple skaber større indsigt i menneskers behov,
udfordringer og drivkræfter, og omsætter
det til konkrete anbefalinger og værdiskabende services

MAPLE

Maple er et strategisk research firma, der bruger antropologiske metoder til at skabe større indsigt i menneskers behov, drivkræfter og udfordringer, og som omsætter indsigterne til konkrete anbefalinger og værdiskabende services. Vi kortlægger bl.a. hvad der giver værdi for mennesker, hvordan de træffer beslutninger, hvilke dilemmaer de står i, og hvad der ligger til grund for deres adfærd.

TILGANG OG METODE

Maple er baseret på idéen om, at en dyb forståelse af mennesker og deres behov er essentielt for organisationers evne til at nå deres målgrupper med relevante, værdiskabende produkter og services. Men mennesker gør ikke altid, hvad de siger, og kvantitative metoder kommer ofte til kort, når det drejer sig om at få indsigt i menneskers egentlige behov, følelser og adfærd. Maple er specialiseret i at skabe en dyb forståelse af mennesker gennem metoder som dybdeinterview, observation og visuelle øvelser.

TEAM

Vores team består af antropologer, der går ud i "den virkelige verden", undersøger og skaber indsigt i mennesker, og af stærke strategiske og kreative kompetencer, der er skarpe til at udvikle eksekverbare anbefalinger og til at visualisere pointer og koncepter.

Kontakt

Catja Nilsson, seniorkonsulent,
cn@maplecph.com

Læs mere på www.maplecph.com